

JORDI SABATER PI

RETRAT REALIZAT PER
MARIONA MILLÀ

MARIONA MILLÀ PINTORA

Gran Via 710, pral. 1a
08013 Barcelona
T. 698 903 703
mariona@marionamilla.com
www.marionamilla.com

A l'estiu,
valent i administrat,
Sabater Pi. m'han
per tot el que m'han
ensenyat a mi
al Mòm.

Milà 02

Vaig demanar-li a l'eminent etòleg i antropòleg; també l'amic i admirat, doctor Jordi Sabater Pi, de fer-li un retrat. Volia que formés part de la galeria de retrats dels meus personatges estimats.

Va entregar-se a la meua paleta, i sotmès sota els focus del meu estudi, l'estiu de l'any 2002, li vaig prendre una hora del seu temps, i usurpar un trosset de la seva ànima. Vaig fer un retrat amb una llambregada suau i amb colors madurs, d'un rostre amb posat discret, un pèl fatigat. D'un rostre savi que ja torna del tomb per la vida.

Vaig voler representar, l'home enamorat dels primats, dels quals va fer la dissertació més innovadora i coherent que s'havia fet fins al moment. Respectuós amb tota vida al planeta i home conscient de la parcel·la que a cadascú de nosaltres pertoca de comunió amb la natura mare.

Apassionat de l'art i entregat al dibuix naturalista (el seu, és dels més apreciats i més bells que han existit) doncs conserven alhora l'ànima de l'artista, encara que pugui semblar una contradicció.

Ens va dibuixar el Floquet de Neu tan cobdiciat pel Món sencer i el va fer estimar per tots els infants de Catalunya, encara que ell el considerava tan sols (el fet d'haver-lo recollit, valorat i dirigit cap al nostre Zoo barceloní), una anècdota. Anècdota que tantes emocions ha despertat a tots els públics que tants estudis ha proposat.

També el volia pintar per agrair-li que hagués accedit gustós, a fer-me una presentació per al catàleg d'una exposició, "L'Animal Urbà" exhibida al Museu de Zoologia al Parc de la Ciutadella a Barcelona. En resposta a aquesta petició em va dir, "Jo conec els animals salvatges però poc els animals domèstics..." però va saber i entendre que jo estava pintant l'animal en un atzucac, dependent i emmalaltit per l'urbs, que estava fent un crit contra la seva mala sort; amb finals tràgics, amb animals urbans caquètics i desnonats. Que es presentaven a mercè d'un humà també depauperat en els barris marginals de Barcelona i París, donat que en aquell moment, jo, combinava ambdues ciutats.

També li volia fer el retrat per la profunda amistat que l'unia amb el meu pare des de la joventut i que va conrear durant anys fent tertúlies a la rebotiga de la Llibreria Millà al carrer Sant Pau de Barcelona. Allí, gentilment em va fer el dibuix d'un goril·la de muntanya en un tros de paper que hi havia al taulell per fer notes de la botiga.

Alhora, per què va permetre'm anar a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona on impartí per primera vegada classes de primatologia als futurs metges de Catalunya. Sessions interessantíssimes i immillorables i que m'han deixat una empremta alliçonadora i clarificant de la Nostra biologia del passat, del present i del futur.

Axil mateix per sentències diàfanes i contundents, ara ja universals, com ara: "*primer observes, després coneixes, després estimes i després protegeixes*", que aplico per tot. O bé, l'altre, que segueix fent-me tremolar les cames i que sentència: "*Som un caprici de les proteïnes*". Ostres! El dia que acabi d'assimilar, per aplicar-ho o aplicar-m'ho, li enviaré un altre agraïment.

Ell em deia: "M'agrada molt que vinguis a escoltar-me amb tanta atenció el que parlo dels primats a les aules de la Universitat de Medicina, però em pregunto, què hi fa una artista aquí? "T'escolto fascinada perquè parles de mi i dels meus, de nosaltres!" Vet aquí la meua resposta.

També per la seva bonhomia, autenticitat i pel seu compromís cap a tot allò i aquells que estem vius.

Quan va veure el retrat em va fer una reflexió, va dir-me que el temps implacable estava passant i que el seu semblant recordava l'esperit serè dels seus estimats i protegits primats.

En la senzilla dedicatòria del quadre, hi he posat: "A l'estimat, valorat i admirat, Jordi Sabater Pi, per tot el que m'has ensenyat a mi i al Món" Mariona Millà, Barcelona, abril, 2017